

— Не е чудно че съмъ навикналъ на куче лаянje като играjк съ тебe, рече Салустий.

— Мълченje! извика Главкъ, като зе единъ тряницафиль отъ кошницата на една цвѣтопродавка тамъ близу.

— Тряницафильтъ е бѣлъгъ на мълченето, пое Салустий, но азъ го аресвамъ само на вечерята; знаешъ ли че Дюомедъ дава тъзи недѣля великолѣпни вечеря? призовани ли си?

— Тъзи сутринъ прїехъ призовката.

— И азъ, рече Салустий, като истегли отъ пояса си четириижъленъ папироsъ. Намѣрвамъ забѣлѣжено че вечерята са наченва единъ часъ преди обыкновенното време, и предполагамъ че приготвяне ще бѫде раскошно.

— Той е богатъ като Крезъ, забѣлѣжи Клодий; распинствъ на всѣtyata e подѣлъгъ отъ епопея.

— Да идимъ ли на бани? попыта Главкъ, часъtъ е когато са мыжтъ избраниятъ. Тамъ ще намѣримъ вашиго Фулвія, който ще ни прочете послѣдията си ода.

— Като прїехъ предложенietо, младытъ момцы отидохъ на бани. Общественныtъ бани служахъ за бѣдныtъ, защото сѣкiй богатъ домъ си имаше и банита; но човѣцъ отъ разны съсловiя гледахъ на тѣхъ като на едно отъ най любимиytъ развлечения, дѣто са събирахъ да са разговарятъ предадени на сладчайшата онзи лѣвостъ толкози приятна на народы безгрижни и веселы. Баниtъ на Помпей са отличавахъ безъ сумнѣnие отъ пространниятъ и великолѣпни бани на Римъ и по кроежа и по зодчеството. Освѣнъ туй сѫществуваше една разлика въ туй отношение помежду баниtъ на сѣкiй градъ на държавата, която разбѣрква ума на старинарите, като че зодчеството и общичантъ на преминиlyтъ епохи не представяхъ сѣкога своенравни нѣкой особенности. Влѣз слѣдователно дружината на младытъ момцы чрезъ първия портикъ, който водеше къмъ храма на Фуртуината, и намѣрихъ предъ входа на банита единъ прислужникъ, който сѣдѣше предъ двѣ сѫдїjкчета, отъ които едното съдѣржаше парытъ а другото билетытъ за входа въ банита. Хора отъ разны съсловiя сѣдяхъ на столове покрай стѣнитъ, а други по поржкье на лѣкарите са разхождахъ насамъ нататъкъ, като са спирахъ нѣкога предъ многочиниленыtъ объевленiя и образы, които извѣстявахъ на публиката театрални представления, игри или продажби. Но най важенъ предметъ за общото любопытство и разговоры бѣше объевленietо за цирка и сѣкiй новъ посѣтител са обсаждаше отъ множество хора, които желаахъ да са научятъ: ли за щастiето на Помпей има нѣкой